

Skipaútgærd.

Allar vörur til skipaútgærd fáast til biligastu dagsprisir.

Poul Hansens Heilsøla

Telefon 61.

i Havn.

Telgr. „VERITAS“.

Sækketvistlærred 48 Øre

Et Parti svært, ubleget realiseres mindst 20 m. samme Kvalitet 125 cm. bred 96 Øre pr. m. Ubl. Skjorter 200 Øre i lille og middel Størrelse, stor 225 Øre, svære uldne Herresokker 100 Øre, svært ubl. Flonel 70 cm. bred 65 Øre pr. m. Viskestykker 36 Øre. Vaffelhaandklæder 48 Øre, kulorte Lommestørklæder 45 x 45 cm. 325 Øre pr. Dus.

Fuld Tilfredshed eller Pengene tilbage. Forlang illustreret Katalog. **SÆKKELAGERET**, Sct. Annæ Plads 10. København K.

GERO-BRØD er det nye, grove Hvedebrød, der anbefales af mange Læger og indeholder de vigtigste Vitaminer fra Kim til Klid, er derfor nærverkskende og et Brød baade for Sunde og Syge.

GERO-BRØD bages uden Surdej og kan taales af de svageste Maver. Hvert GERO-BRØD skal have blaa Etiketter.

RESTORFF'S BAGERI

Høgl og blýggj

keypst biligast frá

Poul Hansens Heilsøla

Telefon 61.

i Havn.

Telgr. „VERITAS“.

HERREKONFEKTION

AXEL NIELSEN

HERREEKVIPERINGSFORRETNING

THORSHAVN.

TELF. 245.

TELF. 245.

ARBEJDSSTØJ

Hver vinnandi maður
vør vinnandi kvinna
minst ein lut í
Sjóvinnulánsgrunninum.

HUSK

at Samlermærkerne
maa indleveres inden
20. Marts.

A/S. THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING
& MARGARINEFABRIK

Galvaniseradar tak- og húsaklædningsplátur

keypast biligast frá **Poul Hansens Heilsøla**, Tórshavn.
Telefon 61. Telegramadresse VERITAS.

Fiskimenn

verða mintir á, at eingin limur av F. F. má fara við skipara, sum ikki hevur árskort fyri 1929 sum prógvi fyri, at hann er limur av Føroya skipara- og navigatørfelag, ei heldur má hann fara við skipi, har sum ikki øll manningin kann prógva at vera æntin í F. F. ella í skiparafelaginum; ger felagslimur móti hesum, er hann fallin fyri § 13 í felagslógini.

Nevndin.

Skiparar

verða mintir á, at teir ikki mega taka mann umborð til fiskiskap, sum ikki æntin kann prógva í ár at vera limur av Føroya Fiskimannafelag ella hevur árskort fyri 1929 sum felagi í Føroya skipara- og navigatørfelag. Um teir ikki halda hesar treytir, falla teir í bót 6 kr. fyri hvønn mann bæði til Fiskimannafelagið og til Skiparafelagið.

Føroya skipara- og navigatørfelag.

Føroya Fólkaháskúli.

Sumarskúli er fyri gentur frá 1. mai og til Ólavseku. Bónarbræv um peningastyrk má vera sent til ámtið innan 15. mars. Tær, sum ætla sær á Føroya Fólkaháskúla,ugu skila tað til í bónarbrævið. Lærdomur verður givin í vanligum lærgreinum: lostri, føroyskum máli og donskum, rokning, skrivning, søgu, náttúrufrøði o. s. fr. Í hondarbeiði læra genturnar at seyma og binda, harafturat kurva- og bustagerð og ymist annað.

R. Rasmussen.
Simun av Skarði.

„Tjaldur“ Sæben bedst og drejst.

Reiðarir og skiparir!

Latið mannskapið hjá tykkum fáa **føroyskar ansiðsir** umborð.

Enn havi eg nakað eftir í 1/16, 1/8, 1/4, 1/2, 3/4, 1/10 tunnum.

Selst øgvaliga biligar.

Kristian Geyti,
Køllafirði.

Føroya

skipara- og navigatørfelag

ger limum sínum kunnugt, at skiparalónin í 1929 er 10% sum vanligt, og at eingin felagslimur má fara fyri minni.

Fyri farmasigling til útlanda er skiparalónin 300 kr. og bestamannslónin 175 kr. um mánaðin.

Nevndin.

Golttrøjer, Silke Trikot, a Kr. 9,00, for Born fra 4 til 6,50 Kr., Uldtrøjer, store, Kr. 2,25, Benklæder Kr. 2,72, Klokke, Uld, svære, Kr. 7,00, Trikot Benklæder fra 2 til 2,75, Hovedtrøjer, store, sorte, Kr. 6,25, Børnehue, uldne, 1,45—1,65, Do. hvide, Kr. 1,70.

Husk! Uld og Klude tages i Bytte. — Hvid Kr. 2,20, Meleret Kr. 1,50, Klude Kr. 0,40 pr. kg.

J. P. Vang,
Tlf. 58. Tveraa. Tlf. 58.

Til Canada

med
Cunard og White Star
Linien.

Alle Oplysninger ved
Jens av Reyni,
Thorshavn,
eller
C. Mogensen,
Nyhavn 1,
København.

Givið út av
socialdemokratiskum felagum.
Blaðstýrari: M. S. Viðstein.
Prentsmíðja
»Føroya Social-Demokrates, Tórshavn.

áðrenlangtum leið høvdu 8 manns játta at fara við henni. Summir vildu berast undan, tí sjógvurin var so ringur, men teir sóu á Eiriku, at tað galt um at fara í bræði, so bar ikki til, at biða eftir betri líkindum. Tey líkindi, ið vóru máttu nýstast, sjálvt um tað vóru ólíkindi.

Menninir komu rennandi við skrínum og oljuklæðum. Tá stóðu neystadryrnar, tær niðaru, longu opnar. Eirika stóð og rullaði seglið saman, ið hingið hevði til turkingar, og legði tað niður í bátin. Kaggan við vatni hevði hon eisini syrgt fyri, og nú var alt greitt. Skorðurnar vóru so undanslignar, og táid tey fyrstu lógini vóru, reykt báturin úr neystinum. Skjót bórur teir at, og áður enn nakar vitsti var Eirika longu í bátinum.

Kvikliga stakaðu teir bátin út úr stóðni, og tað eydnaðist at koma frá landi, áður enn aldan seig inn at aftur.

Skjót var báturin vendur, fekk ferð, og hildið var fram

við landinum — tó so uttarlaga, at eingin breki skuldi vera av aldunum ið nærkaðust landi, tí tá kundu tær gera meiri skaða enn úti á rúnum.

Eirika sat afturi í rong og hevði eyguni við sjónum. Hetta var ikki fyrsti dagur hon var á sjógv, og hon var allkunnug við hvussu rak, hvussu breið íðan var o. s. fr. Hon vitsti, at í tann stóra óslætta komu tey ikki uttan so, at tey komu í álin. Stormur av vesturhallnum útsyningi í gjár, við slíkari ódn, sum verið hevði, og vestfall var nú, so áðurin átti at vera ljótur. Men óttaleys var hon í dag sum altíð.

Nú sá hon hvussu áðurin var vorðin. Hann var verri enn hon hevði hugsað. — Og hon óttaðist fyrstu ferð. Hon reistist, settist, reistist aftur og settist. Teir ið róðu skeittu við hvørt fram um stavn, men tað sást einki sindur. Báturin hoppaði upp og niður í tí krappsjógvaða líði. Nú kom báturin í álin, ið

var sum ein sjóðandi gandapottur. Tað mól í klingur, breyt, froysti og skúmaði. Men nú var óttin farin úr Eiriku. Nú tók hon skrínið, ið stóð í bakskrutinum, tømði tað og settist til reiðar um nakað gjørdist á. Menninir róðu av øllum alvi, tí nú galt um, at lata bátin hava ta ferð teir kundu geva honum. Hvussu vorði var framman og uttanum teir, hugsaðu teir einki um. Eirika hevði eyguni við tí, og teir litu á hana, tí teir kendu hana. —

Tað tyktist at fara at ganga betur enn Eirika hevði hildið, tí nú helt hon, at tey vóru komnir úr tí ringasta — men so var ikki. Táid áðurin slepti komu tey í eina blíku, og hon var skjót eftir seg. Men nú reistist aldan á Hoyviksgrynuni — og hon var ólíg. Tí fyrsta signum fingur tey einki av, men hinum seinra sluppu tey ikki frá. Eirika sá hetta, rópti og tók skrínið, og tá seig aldan seg inn á bátin og tok-

aði seg upp um stökkarnar í bæði borð, aftanfryi eystrúmið. Bakskruturin fyllist og so skolaði framfeitt. Ein ólíg sjón. Báturin var um at sokka. Eirika var longu farin at oysa við skrínum tá sjógvurin seig inn í bátin, og teir 2, ið róðu í eystrúminum, lógu inn og oystu — eisini við skrínum, meðan hinir royndu at halda ferð á bátinum. Fyrst í Eirika hugdi út um stökkar, var ikki meir enn hálv rimin undan, so báturin hevði lítið eftir. Men fyri lívinum oystu tey trý uttan at tala eitt orð. Tað var ein still togn í bátinum, eins og við jarðarferð. Táid øll rimin vallaði undan fyrstu ferð, hugdu tey uppá hvønn annan — tey vóru bjargað hesa ferð.

Táid munur fór at siggjast á, at nú minkaði sjógvurin í bátinum, vardi tað heldur ikki leingi til hann var turroystur. Og heppin vóru tey, tí sjógvurin gjørdi seg ikki inn á tey aftur, og tey komu í øllum góðum —

um tað kann sigast — til Havnar.

Tað stóð nógv fólk stúgvad við bryggjuna, táid báturin legði at landi — tí eingin hevði hugsað, at bátur kom hagar í dag, tí slík ódu var í sjónum.

Hann, ið sat á toftibekki um bakborð, leyp fram at taka ímóti, legði endan á dragnum um stavnin og bant bátin. Eirika hevði rist og vundið tað mesta burtur úr skjúrtnum áður enn komið var at landi, og leyp hon upp við tað sama báturin tók. Og til beins við tað sama. Eingin spurdi um, hvat orðini vóru, tí øll vóru á einum máli um, at hetta var neyðssend.

(Meira).

